

Riksrevisionens slutrapport om statens styrning på vårdområdet

Sammanfattning

Utskottet föreslår att riksdagen lägger skrivelsen till handlingarna och avslår motionsyrkandena.

Utskottet instämmer i regeringens bedömning av Riksrevisionens slutsatser och rekommendationer när det gäller statens styrning på vårdområdet.

I betänkandet finns en reservation (M, SD, C, KD).

Behandlade förslag

Skrivelse 2016/17:194 Riksrevisionens slutrapport om statens styrning på vårdområdet.

Nio yrkanden i två följdmotioner.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning.....	4
Skrivelsens huvudsakliga innehåll.....	4
Utskottets överväganden.....	5
Riksrevisionens slutrapport om statens styrning på vårdområdet	5
Utskottets ställningstagande.....	11
Reservation	13
SKL:s roll i statens styrning av vården, punkt 1 (M, SD, C, KD)	13
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	14
Skrivelsen	14
Följdmotionerna	14

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. SKL:s roll i statens styrning av vården

Riksdagen avslår motionerna

2016/17:3754 av Per Ramhorn (SD) yrkandena 1–4 och

2016/17:3755 av Emma Henriksson m.fl. (KD, M, C) yrkandena 1–5.

Reservation (M, SD, C, KD)

2. Regeringens skrivelse

Riksdagen lägger skrivelse 2016/17:194 till handlingarna.

Stockholm den 28 september 2017

På socialutskottets vägnar

Emma Henriksson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Emma Henriksson (KD), Anna-Lena Sörenson (S), Katarina Brännström (M), Catharina Bråkenhielm (S), Per Ramhorn (SD), Amir Adan (M), Mikael Dahlgvist (S), Jan Lindholm (MP), Jenny Petersson (M), Barbro Westerholm (L), Karin Rågsjö (V), Hans Hoff (S), Yasmine Larsson (S), Ann-Britt Åsebol (M), Sultan Kayhan (S), Staffan Danielsson (C) och Christina Östberg (SD).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Riksdagen överlämnade Riksrevisionens rapport Staten och SKL – en slutrapport om statens styrning på vårdområdet (RiR 2017:3) till regeringen den 2 februari 2017. Regeringen återkom till riksdagen den 1 juni 2017 med skrivelse 2016/17:194 Riksrevisionens slutrapport om statens styrning på vårdområdet.

I betänkandet behandlar utskottet regeringens skrivelse och nio motionsyrkanden som har väckts med anledning av skrivelsen.

Riksrevisor Helena Lindberg informerade utskottet om granskningsrapporten (RiR 2017:3) den 8 juni 2017.

Skrivelsens huvudsakliga innehåll

I skrivelsen redovisar regeringen sin bedömning av de slutsatser som Riksrevisionen har gjort i rapporten Staten och SKL – en slutrapport om statens styrning på vårdområdet (RiR 2017:3).

Regeringen instämmer delvis i det som Riksrevisionen framhållit, men betonar att Riksrevisionens slutsatser avser en period som sträcker sig från ett tiotal år tillbaka fram till 2016, med tyngdpunkt på 2015. En utveckling har sedan dess skett av styrningen på hälso- och sjukvårdsområdet, vilket gett resultat bl.a. när det gäller de riktade statsbidragen inom området och inriktningen på Socialstyrelsens arbete med att stödja huvudmännen för hälso- och sjukvården och socialtjänsten.

Utskottets överväganden

Riksrevisionens slutrapport om statens styrning på vårdområdet

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen lägger skrivelse 2016/17:194 till handlingarna och avslår motionsyrkandena.

Jämför reservationen (M, SD, C, KD).

Riksrevisionens granskningsrapport

Riksrevisionen har granskat statens styrning på vårdområdet. Rapporten är en slutrapport för den granskningsstrategi som Riksrevisionen tog fram under 2011 för området staten och vården. Den övergripande frågan var om statens insatser främjar effektiviteten och kvaliteten inom hälso- och sjukvården för att nå målen om en god hälso- och sjukvård. Riksrevisionen har genomfört tio granskningar av olika delar av hälso- och sjukvården inom ramen för granskningsstrategin. Syftet med slutrapporten har varit att fördjupa analysen av iakttagelserna i de granskningarna genom att dels beskriva statens styrning av hälso- och sjukvården och hur den har utvecklats, med fokus på regeringens styrning av Socialstyrelsen och den styrning som sker av vårdhuvudmännen via Sveriges Kommuner och Landsting (SKL), dels analysera orsaker till och konsekvenser av de förändringar som har skett i styrningen. Dessutom har syftet varit att identifiera områden där styrningen skulle kunna fungera bättre.

I slutrapporten konstaterar Riksrevisionen sammanfattningsvis att Socialstyrelsen och SKL i grunden har olika roller men att regeringens styrning har gjort att rollerna sammanblandats. Riksrevisionen anser att regeringen i första hand bör använda den centrala förvaltningsmyndigheten för att förverkliga sin politik. Om regeringen väljer att fortsätta att använda SKL i styrningen av vården rekommenderar Riksrevisionen att regeringen

- a. tydliggör Socialstyrelsens roll i förhållande till SKL
- b. utvärderar samarbetet med SKL för att på ett principiellt plan ta ställning till formerna för samverkan
- c. reglerar insyn, förvaltning och ägande under och efter satsningar där SKL används
- d. till riksdagen redovisar omfattning och utveckling av medel som tilldelas SKL.

Riksrevisionen bedömer att det ingår i Socialstyrelsens roll som central förvaltningsmyndighet att fungera som ett stöd till landstingen. När det gäller hur aktiv Socialstyrelsen ska vara i det avseendet finns det utrymme för olika tolkningar av myndighetens uppdrag. Riksrevisionen rekommenderar därför att regeringen ytterligare tydliggör Socialstyrelsens stödjande funktion

gentemot huvudmännen, bl.a. genom att förtydliga myndighetens stödjande uppgift i instruktionen.

Utifrån hälso- och sjukvårdslagens mål om vård på lika villkor anser Riksrevisionen vidare att de omotiverade skillnaderna i den svenska vården är problematiska. Riksrevisionen konstaterar att syftet bakom regeringens åtgärder ofta är att öka den nationella likvärdigheten. Samtidigt har staten enligt Riksrevisionen intresserat sig för lite för varför kunskapsstöd inte följs. Riksrevisionen ser dock positivt på att regeringen tillsatt en utredning med uppdrag att utreda hur ökad följsamhet till nationella kunskapsstöd i hälso- och sjukvården kan uppnås. Enligt Riksrevisionen behöver regeringen och dess myndigheter kontinuerligt arbeta med att undersöka orsaker till att varken föreskrifter eller kunskapsstöd följs.

Regeringens skrivelse

Styrning mot nationell likvärdighet

I skrivelsen konstaterar regeringen att statsbidrag till kommuner och landsting i första hand ges i form av generella bidrag. De riktade bidragen står för en lägre andel. Syftet med flera överenskommelser inom vårdområdet är att genom riktade satsningar, i samförstånd mellan staten och huvudmännen, stimulera olika former av utvecklingsarbete inom hälso- och sjukvården.

Regeringen delar Riksrevisionens bedömning att det givet den ansvarsfördelning som i dag finns mellan staten och vårdens huvudmän kommer att finnas ett behov av nationell styrning av vården, t.ex. mot ökad likvärdighet. Där kan de överenskommelser som staten slutit med SKL spela en roll. Samtidigt innebär det kommunala självstyret att det kommer att finnas skillnader, då landstingen har ansvaret att prioritera, anpassa och utveckla verksamheten efter regionala behov. Regeringen delar Riksrevisionens mening att långsiktighet är viktigt. Riksrevisionen menar att det faktum att överenskommelserna är tidsbegränsade har försvårat strävan efter långsiktighet. Regeringen anser att en långsiktig utveckling av hälso- och sjukvården bäst sker genom största möjliga samsyn mellan dess olika aktörer. De överenskommelser som finns inom hälso- och sjukvårdsområdet har tagits fram i nära samarbete med SKL. SKL:s och landstingens bedömningar om framtida utmaningar och prioriteringar är värdefull kunskap i regeringens arbete med överenskommelser och riktade statsbidrag. De finansiella medel som kan finnas med i överenskommelserna är ofta tänkta att under en period stimulera till förbättringar inom ett visst område. När det gäller permanenta medelförstärkningar är som regel utgångspunkten att de bör finansieras med generella bidrag.

SKL:s roll i regeringens styrning

Riksrevisionen för fram att regeringen har använt sig av styrformer som i stor utsträckning involverat SKL, vilket enligt Riksrevisionen har gjort SKL till en

central aktör i styrningen av vården. Riksrevisionen gör vidare bedömningen att regeringen har gett SKL en myndighetsliknande roll. Enligt regeringen har SKL varit en viktig aktör för regeringen när det har handlat om att nå ut till huvudmännen och att samla in kunskap om området. Det kan dock finnas skäl att reflektera över om det funnits en tydlighet i rollfördelningen. Inte minst gäller detta utifrån att det i vissa fall handlat om stora belopp och en relativt omfattande administration som hanterats av SKL. Vidare gör Riksrevisionen bedömningen att tillgången för staten till databaser och annan kunskap som byggts upp på SKL med statliga medel kan vara mer osäker än om en myndighet hade byggt upp och förvaltats motsvarande informationskällor. Regeringen delar den bedömningen men vill också peka på att det kan finnas betydande fördelar med att vissa register m.m., som bygger på huvudmännens uppgifter, förvaltas och utvecklas av huvudmännen själva eller deras medlemsorganisation. Därför är det av vikt att sådana överväganden alltid finns med i de diskussioner som förs med SKL inför varje enskild överenskommelse.

Enligt Riksrevisionens mening vore det rimligt att riksdagen informeras om omfattningen och utvecklingen av medlen till SKL. Det är även Riksrevisionens uppfattning att regeringen behöver utvärdera samarbetet med SKL för att på ett principiellt plan ta ställning till formerna för samverkan.

Regeringen instämmer i att det kan finnas ett värde i att riksdagen, på ett lämpligt sätt, får en bild av hur omfattningen och resultatet ser ut när det gäller de medel som tilldelas SKL inom vårdområdet. Det är dock viktigt att ta hänsyn till att en sammanställning på aggregerad nivå kan skymma enskilda utfall, eftersom satsningarna skiljer sig åt på många sätt.

Riksrevisionen gör bedömningen att regeringen borde fatta ett principbeslut för hur SKL:s roll ska se ut när det gäller samverkan med regeringen. Hur samverkan med SKL inom vårdområdet ska se ut styrs dock enligt regeringen av de behov som finns i landstingen från en tid till en annan, och är starkt beroende av inom vilket område samverkan ska ske, då förutsättningarna kan se olika ut. Det centrala inför varje satsning är att SKL och landstingen kan påverka utformningen av samverkan i syfte att få ut bästa möjliga resultat i just den aktuella satsningen. Enligt regeringen är det värt att notera att det finns en rad ekonomiadministrativa beslut som reglerar medelstildelningen när det är andra än statliga myndigheter som är mottagare.

Socialstyrelsens roll

Riksrevisionen menar att regeringens val att ingå överenskommelser med SKL har inneburit att Socialstyrelsen har fått en mer undanskymd roll. Riksrevisionen bedömer även att Socialstyrelsen tidigare har gjort en väl restriktiv tolkning av sitt uppdrag när det gäller hur aktiv Socialstyrelsen ska vara som rådgivare till huvudmännen. Riksrevisionen önskar även att regeringen ska tydliggöra Socialstyrelsens roll i förhållande till SKL.

Regeringen ser inte att Socialstyrelsen har haft en undanskymd roll i regeringens styrning, utan att myndigheten under perioden i hög grad har genomfört regeringens politik genom de regeringsuppdrag som myndigheten fått samt genom myndighetens instruktion och regleringsbrev. Regeringen poängterar att Socialstyrelsen är en central myndighet inom hälso- och sjukvårds- och socialtjänstområdet medan SKL är en viktig aktör i sin roll som intresseorganisation för huvudmännen. Regeringen ser inte att det finns något ytterligare behov av att förtydliga myndighetens roll i förhållande till SKL.

När det gäller Socialstyrelsens stöd till huvudmännen delar regeringen Riksrevisionens bedömning att det är en viktig fråga för myndigheten. Regeringen har stora förväntningar på det arbete som Socialstyrelsen gör tillsammans med övriga åtta ingående myndigheter i Rådet för styrning med kunskap. En av rådets huvuduppgifter är just att beakta huvudmännens behov av kunskapsstöd inom hälso- och sjukvårds- och socialtjänstområdet. Huvudmännens behov bereds i en grupp som är länkad till SKL:s organisation.

Regeringen noterar också att Socialstyrelsen har tagit fram en strategisk färdplan som pekar ut riktningen för myndighetens arbete. Av planen framgår att myndigheten ska bli mer stödjande för och arbeta i nära samarbete med brukare, allmänhet, hälso- och sjukvård samt socialtjänst i kommuner och landsting, för civilsamhället, för professionen samt för regeringen.

Ett annat exempel på Socialstyrelsens stödjande roll gentemot huvudmännen är den modell för långsiktig samverkan mellan regional och nationell nivå för kunskapsutveckling inom socialtjänsten och närliggande hälso- och sjukvård som togs fram under 2016. Modellen är framtagen genom ett partnerskap mellan SKL, Socialstyrelsen och de respektive regionala samverkans- och stödstrukturerna på området. Modellens syfte är att stärka kunskapsutveckling och kunskapsstyrning inom området.

Mot bakgrund av den nuvarande inriktningen på Socialstyrelsens arbete delar inte regeringen Riksrevisionens bedömning att det finns behov av att ytterligare tydliggöra Socialstyrelsens stödjande funktion gentemot huvudmännen.

Styrning vid sidan av ordinarie förvaltning

Riksrevisionen för fram att regeringen – när ordinarie förvaltning på vårdområdet inte har fungerat som önskat – byggt upp särskilda strukturer. Regeringen noterar dock att flera av de strukturer som Riksrevisionen nämner som exempel inte har initierats av regeringen, utan av parterna själva. Dock kan medel från överenskommelser ha använts för att stödja initiativen. När det gäller Rådet för styrning med kunskap menar Riksrevisionen att rådet innebär möjligheter till en bättre samordnad statlig kunskapsstyrning, men att det samtidigt kan ses som en organisatorisk överbyggnad där Socialstyrelsen är ordförande men saknar beslutsmandat.

Regeringen delar inte Riksrevisionens mening att de satsningar som regeringen har gjort inom hälso- och sjukvårdsområdet, och som inneburit

samverkan med huvudmännen på olika sätt, ska ses som ett resultat av att de statliga myndigheterna inte fullgjort sina uppgifter. Regeringen menar att de satsningarna snarare är ett uttryck för regeringens och myndigheternas strävan att gentemot huvudmännen arbeta samordnat och behovsanpassat. För att kunna göra det är samverkan med huvudmännen, i olika grupperingar och former initierade av huvudmännen eller regeringen, av största vikt. De nationella samverkansgrupperna för kunskapsstyrning och Rådet för styrning med kunskap är alla goda exempel på forum för sådan samverkan. De är dessutom sammankopplade med varandra genom den huvudmannagrupp som anger vilka behov som finns. De myndigheter som är med i rådet har alla kvar sina ordinarie uppgifter och uppdrag och deras ordinarie roll i förvaltningen kvarstår, vilket innebär att ingen myndighet har beslutsmandat över en annan. En annan ordning skulle strida mot den ansvarsfördelning som råder inom den statliga förvaltningen där myndigheterna är fristående och jämbördiga.

Staten behöver utveckla sin kunskapsstyrning

Riksrevisionen konstaterar att det finns vissa brister i hur väl kommuner och landsting följer de nationella kunskapsstödet som regeringen tillhandahåller huvudmännen för att främja förbättringar och öka likvärdigheten i vården. Riksrevisionen menar att det i granskningen framkommit att staten inte i tillräcklig utsträckning undersökt vilket behov av kunskapsstödet som finns i hälso- och sjukvården. Enligt Riksrevisionen vore det en viktig åtgärd för att öka följsamheten. Riksrevisionen anser att regeringen och dess myndigheter kontinuerligt behöver arbeta med att undersöka orsaker till att varken föreskrifter eller kunskapsstödet följs.

Regeringen vill först lyfta fram att målet med kunskapsstödet är att vården ska bli mer jämlik och kunskapsbaserad. Regeringen kan se att det har funnits brister i hur väl kommuner och landsting följer de nationella kunskapsstöden, och att det är viktigt att undersöka vilka behov av kunskapsstödet som finns i vården. Regeringen delar även Riksrevisionens bedömning att regeringen och dess myndigheter kontinuerligt bör arbeta med att undersöka orsaker till att kunskapsstödet inte följs.

Såväl regeringen som den lokala och regionala nivån har emellertid under senare år vidtagit en rad åtgärder för att främja behovsanpassade kunskapsstödet som genom sin relevans får en hög följsamhet. Ett exempel på sådana åtgärder är förordningen (2015:155) om statlig styrning med kunskap avseende hälso- och sjukvård och socialtjänst. Ett annat är den pågående Utredningen om ökad följsamhet till nationella kunskapsstödet i hälso- och sjukvården (S 2015:07). Ett tredje exempel är den nyligen påbörjade samverkan mellan regional och nationell nivå för kunskapsutveckling och kunskapsstyrning inom socialtjänsten och närliggande hälso- och sjukvård. Ett ytterligare initiativ som syftar till att säkerställa en mer kunskapsbaserad, jämlik och resurseffektiv vård är landstingens gemensamma arbete med att etablera en sammanhållen struktur för kunskapsstyrning inom hälso- och sjukvården. Enligt regeringen

är det i sammanhanget även värt att nämna Socialstyrelsens kontinuerliga arbete med att utvärdera landstingens och kommunernas följsamhet till de nationella riktlinjerna.

Regeringens sammanfattande bedömning

Regeringen menar att Riksrevisionen har lyft intressanta iakttagelser och slutsatser i sin rapport, och delar flera av Riksrevisionens bedömningar. Då granskningsperioden sträcker sig över ett tiotal år har flera åtgärder som relaterar till de framförda slutsatserna redan ägt rum eller påbörjats. Mot bakgrund av detta anser regeringen att Riksrevisionens rapport är slutbehandlad.

Motionerna

I motion 2016/17:3755 av Emma Henriksson m.fl. (KD, M, C) föreslås i yrkandena 1–5 tillkännagivanden om att

- tydliggöra Socialstyrelsens roll i förhållande till SKL
- utvärdera samarbetet mellan regeringen och SKL
- på ett principiellt plan ta ställning till formerna för samverkan mellan regeringen och SKL
- reglera insyn, förvaltning och ägande under och efter satsningar där SKL används
- regeringen till riksdagen ska redovisa omfattning och utveckling av medel som tilldelas SKL.

Motionärerna delar därmed i huvudsak Riksrevisionens rekommendationer. Motionärerna anför även att det är centralt att regeringen utövar ett nationellt ledarskap inom hälso- och sjukvården.

I motion 2016/17:3754 av Per Ramhorn (SD) föreslås liknande tillkännagivanden (yrkandena 1–4).

Tidigare behandling

Riksrevisionen tog under 2011 fram en s.k. granskningsstrategi för området staten och vården. Inom ramen för granskningsstrategin har Riksrevisionen genomfört tio granskningar, vilka har överlämnats till regeringen och behandlats av socialutskottet i följande betänkanden:

- betänkande 2011/12:SoU7 Rätt information vid rätt tillfälle inom vård och omsorg (skr. 2011/12:34, RiR 2011:19)
- betänkande 2012/13:SoU10 Riksrevisionens rapport om det statliga tandvårdsstödet (skr. 2012/13:44, RiR 2012:12)
- betänkande 2012/13:SoU28 Riksrevisionens rapport om statens insatser inom ambulansverksamheten (skr. 2012/13:113, RiR 2012:20)

- betänkande 2013/14:SoU8 Riksrevisionens rapport om mer patientperspektiv i vården – är nationella riktlinjer en metod? (skr. 2013/14:23, RiR 2013:4)
- betänkande 2013/14:SoU28 Riksrevisionens rapport om statens satsningar på nationella kvalitetsregister (skr. 2013/14:204, RiR 2013:20)
- betänkande 2014/15:SoU13 Riksrevisionens rapport om överenskommelser mellan regeringen och SKL inom hälso- och sjukvården (skr. 2014/15:52, RiR 2014:20)
- betänkande 2014/15:SoU14 Riksrevisionens rapport om primärvårdens styrning (skr. 2014/15:72, RiR 2014:22)
- betänkande 2015/16:SoU9 Riksrevisionens rapport om patientsäkerhet (skr. 2015/16:53, RiR 2015:12)
- betänkande 2016/17:SoU12 Riksrevisionens rapport om säkra och effektiva läkemedel (skr. 2016/17:39, RiR 2016:9)
- betänkande 2016/17:SoU19 Riksrevisionens rapport om statens styrning genom riktade statsbidrag inom hälso- och sjukvården (skr. 2016/17:110, RiR 2016:29).

Utskottets ställningstagande

Utskottet ser positivt på Riksrevisionens granskning av statens styrning av hälso- och sjukvården och på revisionens analys av SKL:s roll i den statliga styrningen. Utskottet delar regeringens bedömning av Riksrevisionens slutsatser och rekommendationer som redovisas i skrivelsen (2016/17:194).

När det gäller SKL:s roll i regeringens styrning på vårdområdet anser utskottet liksom regeringen att SKL har varit en viktig aktör för att nå ut till huvudmännen och för att samla in kunskap, medan Socialstyrelsen är en central myndighet inom hälso- och sjukvårdsområdet. I likhet med regeringen anser utskottet inte att det finns något behov av att ytterligare tydliggöra Socialstyrelsens roll i förhållande till SKL.

Riksrevisionen gör bedömningen att regeringen borde fatta ett principbeslut för hur SKL:s roll ska se ut när det gäller samverkan med regeringen. Utskottet delar regeringens uppfattning att samverkan mellan regeringen och SKL inom vårdområdet till stor del styrs av de behov som finns i landstingen från en tid till en annan, och är starkt beroende av inom vilket område samverkan sker. Det centrala inför varje satsning är enligt utskottet att SKL och landstingen kan påverka utformningen av samverkan för att få ut bästa möjliga resultat i just den aktuella satsningen.

Utskottet instämmer vidare i regeringens bedömning att det kan finnas ett värde i att riksdagen på ett lämpligt sätt får en bild av omfattningen och resultatet av de medel som tilldelas SKL inom vårdområdet.

Liksom regeringen delar utskottet Riksrevisionens bedömning att det givet den ansvarsfördelning som i dag finns mellan staten och vårdens huvudmän kommer att finnas ett behov av nationell styrning av vården – bl.a. mot ökad likvärdighet. De överenskommelser som tas fram i samarbete med SKL är här

av stor betydelse, liksom de nationella kunskapsstöd som regeringen tillhandahåller.

Sammantaget anser utskottet att riksdagen bör avslå motionsyrkandena. Skrivelsen bör läggas till handlingarna.

Reservation

SKL:s roll i statens styrning av vården, punkt 1 (M, SD, C, KD)

av Emma Henriksson (KD), Katarina Brännström (M), Per Ramhorn (SD), Amir Adan (M), Jenny Petersson (M), Ann-Britt Åsebol (M), Staffan Danielsson (C) och Christina Östberg (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna
2016/17:3754 av Per Ramhorn (SD) yrkandena 1–4 och
2016/17:3755 av Emma Henriksson m.fl. (KD, M, C) yrkandena 1–5.

Ställningstagande

Riksrevisionens slutrapport om statens styrning på vårdområdet är av stor betydelse. Vi instämmer i centrala delar av Riksrevisionens analys och rekommendationer, samtidigt som vi i vissa avseenden göra andra bedömningar.

Riksrevisionen konstaterar bl.a. att Socialstyrelsen och SKL har olika roller, men att regeringen inte har gjort tydligt vem som gör vad. Roller och arbetsuppgifter har sammanblandats på ett olyckligt sätt. Riksrevisionen anser att regeringen i första hand bör använda den centrala förvaltningsmyndigheten för att förverkliga och genomföra sin politik.

Vi delar Riksrevisionens rekommendationer när det gäller SKL:s roll i styrningen av vården. Vi anser därför att regeringen bör

- tydliggöra Socialstyrelsens roll i förhållande till SKL
- utvärdera samarbetet mellan regeringen och SKL för att kunna ta principiell ställning till formerna för fortsatt samverkan
- reglera insyn, förvaltning och ägande under och efter satsningar där SKL används
- till riksdagen redovisa omfattning och utveckling av medel som tilldelas SKL.

Vad vi nu anfört bör riksdagen ställa sig bakom och tillkännage för regeringen.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Skrivelsen

Regeringens skrivelse 2016/17:194 Riksrevisionens slutrapport om statens styrning på vårdområdet.

Följdmotionerna

2016/17:3754 av Per Ramhorn (SD):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tydliggöra Socialstyrelsens roll i förhållande till Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utvärdera samarbetet med Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) för att på ett principiellt plan ta ställning till formerna för samverkan och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att reglera insyn, förvaltning och ägande under och efter satsningar där Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) används och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att för riksdagen redovisa omfattning och utveckling av medel som tilldelas Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) och tillkännager detta för regeringen.

2016/17:3755 av Emma Henriksson m.fl. (KD, M, C):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tydliggöra Socialstyrelsens roll i förhållande till SKL och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utvärdera samarbetet mellan regeringen och SKL och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att på ett principiellt plan ta ställning till formerna för samverkan mellan regeringen och SKL och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att reglera insyn, förvaltning och ägande under och efter satsningar där SKL används och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen till riksdagen ska redovisa omfattningen och utvecklingen av medel som tilldelas SKL och tillkännager detta för regeringen.